

Till stöd för sin talan har sökanden anfört elva grunder. Dessa avser åsidosättande av artikel 81 EG, kravet på motivering, 2006 års riktlinjer för beräkning av böter ⁽¹⁾, proportionalitetsprincipen, oskuldspresumtionen, principerna om rättssäkerhet, likabehandling och att straff ska vara individuella. Kommissionen har nämligen:

- fastslagit att aktiviteterna avseende vax och paraffin å ena sidan och råparaffin å andra sidan, utgjorde en enda, fortgående överträdelse och kvalificerat aktiviteterna avseende råparaffin som ett avtal,
- felaktigt fastslagit att det förelåg en enda, fortgående överträdelse bestående i en överenskommelse om fastställande av priser, uppdelning av marknader och/eller kunder trots att det enda sökanden har gjort är att utbyta information om paraffinmarknadens tillstånd, priser och kommande taxestrategi, kunder och volymer,
- dels åsidosatt gemenskapsrättspraxis om öppet avståndstagande genom att anse att sökanden har deltagit i den del av överträdelsen som avser vax och paraffin under hela tidsperioden trots att sökanden hade slutat att delta i de ”tekniska mötena” efter mötena den 11 och 12 maj 2004, det vill säga nästan ett år innan överträdelsen upphörde, dels medgett att Repsol dragit sig ur överenskommelsen i förtid innan överträdelsen upphörde och inte att sökanden gjort detsamma, trots att sökanden befann sig i en likvärdig situation,
- krävt att sökanden visade ett öppet avståndstagande från den konkurrensbegränsande samverkan,
- inte beaktat att sökanden inte genomförde den konkurrensbegränsande samverkan,
- använt det försäljningsvärde avseende de tre sista åren som sökanden deltog i överträdelsen i stället för det försäljningsvärde avseende det sista året som sökanden deltog,
- fastslagit ett för högt procentvärde av försäljningsvärdet för den del av överträdelsen som avser råparaffin,
- tillämpat den beräkningsmetod av böterna som föreskrivs i punkt 24 i riktlinjerna vilken strider mot artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 och mot proportionalitetsprincipen, principen om likabehandling och oskuldspresumtionen,
- fastslagit ett tilläggsbelopp i avskräckande syfte utan att motivera detta i tillräcklig utsträckning,
- ålagt böter motsvarande 410 procent av sökandens omsättning under ett år på den berörda marknaden,
- tillskrivit moderbolaget Total SA sökandens agerande.

⁽¹⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning (EG) nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).

Överklagande ingett den 19 december 2008 av Bart Nijs av den dom som personaldomstolen meddelade den 9 oktober 2008 i mål F-49/06, Nijs mot revisionsrätten

(Mål T-567/08 P)

(2009/C 55/70)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Bart Nijs (Bereldange, Luxemburg) (ombud: advokaten F. Rollinger)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas revisionsrätt

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning,
- bifalla överklagandet och följaktligen
- upphäva beslutet av den 9 oktober 2008 i mål F-5/07, Bart Nijs mot revisionsrätten.

Grunder och huvudargument

Genom överklagandet yrkar sökanden att förstainstansrätten ska upphäva personaldomstolens dom av den 9 oktober 2008 i mål F-49/06, Nijs mot revisionsrätten. Genom den överklagade domen avvisade personaldomstolen delvis klagandens talan om ogiltigförklaring av beslutet att inte befordra honom till lönegrad A*11 vid befordringsförfarandet 2005 och om skadestånd, och ogillade talan i övriga delar.

Klaganden anför fyra grunder till stöd för sitt överklagande, nämligen att personaldomstolen

- förvanskade klagandens argument i ansökan och repliken genom att ersätta en grund som avsåg avsaknaden av ett beslut från tillsättningsmyndigheten, innebärande total brist på motivering, med en helt annan,
- bortsåg från och/eller missuppfattade bevisning som klaganden anfört då den fann att den inte skulle beaktas,
- placerade bevisbördan felaktigt, eftersom den borde ha krävt att svaranden i målet styrkte sina påståenden,
- åsidosatte oskuldspresumtionen, vilket ledde till att klaganden förpliktades att ersätta rättegångskostnaderna i första instans.